

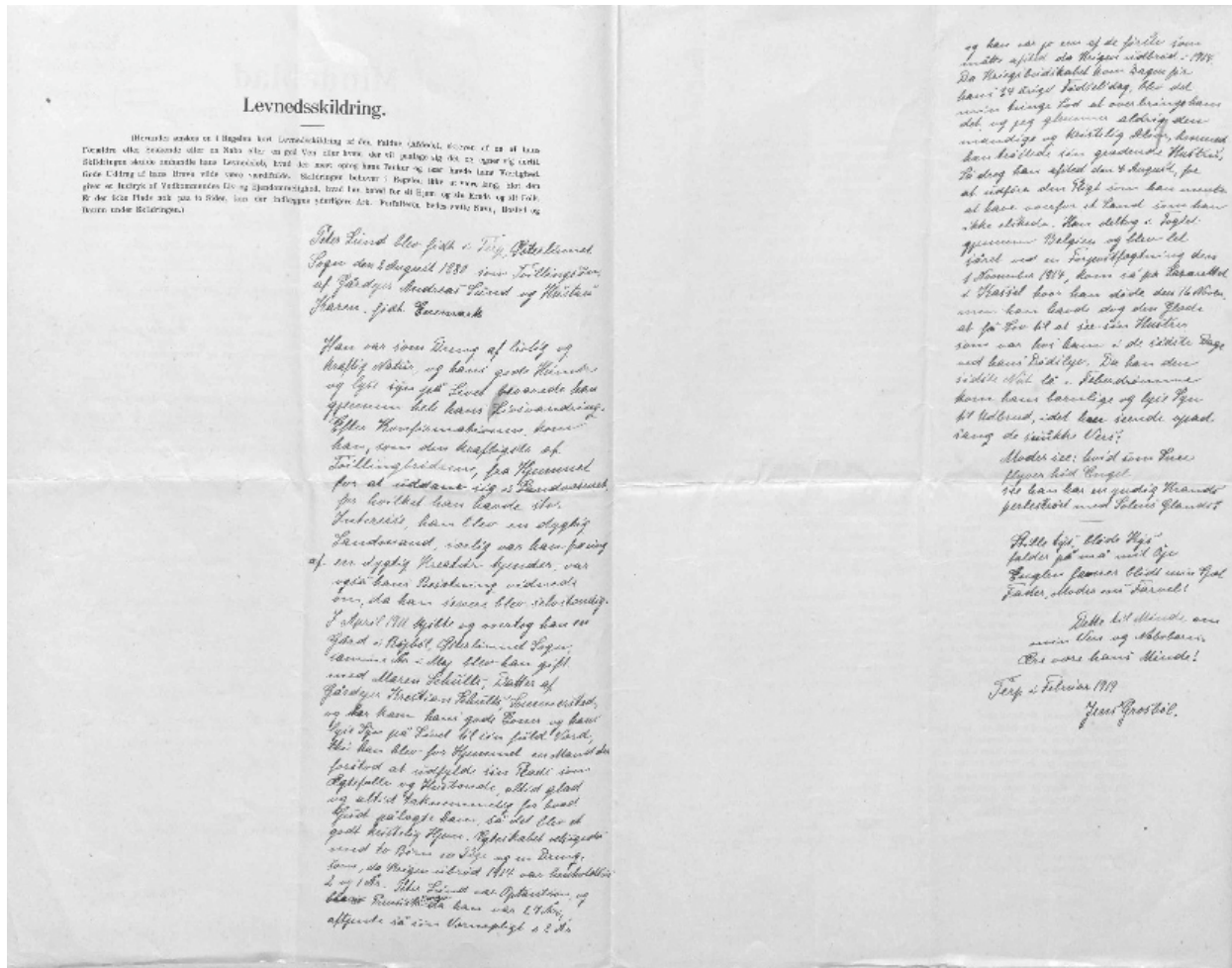
RIGSARKIVET

MINDE- BLAD

Peter Lund

faldet i 1. Verdenskrig

Levnedsskildring : Peter Lund

Peter Lund blev født i Terp, Østerlinnet Sogn den 2 August 1880 som Tvilling søn af Gårdejer Andreas Lund og Hustru Karen, født Enemark.

Han var som Dreng af livlig og kraftig Natur, og hans gode Humør og lyse syn på Livet bevarede han gennem hele hans Livsvandring. Efter Konfirmationen kom han, som den kraftigste af Tvillingbrødrene, fra Hjemmet for at uddanne sig i Landvæsenet, for hvilken han havde stor Interesse, han blev en dygtig Landmand, særlig var han fra ung af en dygtig Kreatur kjender, var også hans Besætning vidnede om, da

han senere blev selvstændig. I April 1911 købte og overtog han en Gård i Rojbøl, Østerlinnet Sogn, samme År i Maj blev han gift med Maren Schults, Datter af Gårdejer Krestian Schults, Sommersted, og der kom hans gode Evner og hans lyse Syn på Livet til sin fuld Værd, thi han blev for Hjemmet en Mand der forstod at udfylde sin Plads som Ægtefælle og Husbonde, altid glad og altid taknemmelig for hvad Gud pålagte ham, så det blev et godt kristelig Hjem. Ægteskabet velsignedes med to Børn en Pige og en Dreng, som, da Krigen brød 1914 var henholdsvis 2 og 1 År. Peter Lund var Optantsøn, og blev Preusisk Borger da han var

27 År, aftjente så sin Værnepligt i 2 År og han var jo een af de første som måtte afsted da Krigen udbrød i 1914. Da Krigsbudskabet kom Dagen før hans 34årige Fødselsdag, blev det min tunge Lod at overbringe ham det, og jeg glemmer aldrig den mandige og kristelige Alvor, hvormed han trøstede sin grædende Hustru. Så drog han afsted den 8 August, for at udføre den Pligt som han mente at have overfor et Land som han ikke elskede. Han deltog i Togtet gennem Belgien og blev let såret ved en Forpostfægtning den 1 November 1914, kom så på Lazarettet v. Kassel hvor han døde den 16 Novbr, men han havde dog den

Levnedsskildring : Peter Lund

Glæde at få Lov til at see sin Hustru
som var hos ham i de sidste Dage ved
hans Dødsleje. Da han den sidste Nat
lå i Feberdrømme kom hans barnlige
og lyse Syn til Udbrud, idet han seende
opad sang de smukke Vers:

Moder see: hvid som snee
flyver hid Engel
See han har en yndig Krands
perlestrøet med Solens Glands.

Stille tys, bløde Kys
falder på må mit Øje
Englen favner blidt min Sjæl
Fader, Moder nu Farvel !

Dette til Minde om min Ven og
Nabobarn.

Ære være hans Minde !
Terp i Februar 1919
Jens Grosbøl.